

2 s e H 3 K. 20.jan.2019. Vinderslev kirke kl.9. Hinge kirke kl.10.30.

Salmer: 411- 422- (696)/ 144- (101)- 425

Kære Gud, vi beder dig om, at du vil vise os, hvem du er. Tal dit ord til os ved din hellige Ånd, så vi må se din herlighed – også i dag. Amen.

Ærlig talt, Jesus, kunne du ikke have fundet på noget andet og bedre? At forvandle vand til vin ved et bryllup, hvor gæsterne allerede havde fået rigeligt at drikke – nej, ved du nu hvad. Havde det ikke været mere passende at helbrede en syg eller opvække en fra de døde?

Ja, sådan er der mennesker, der tænker og siger. Som en dame engang skrev til mig: ”Hvis de serverer vin, når vi en dag samles omkring det himmelske festbord, så håber jeg, der er forståelse for, at jeg siger pænt nej tak.”

Ja, vi lever i en tid, hvor man i den grad er interesseret i at forvandle vin til vand!

I avisen diskuteres det i fuldt alvor, om det ikke er på tide at forandre vores dåbsritual, fordi mennesker jo ikke forstår det med, at vi er født som syndere. Ligesom der jo gang på gang sættes spørgsmålstegn ved det, der står i Bibelen. Bibelen er ikke Guds ord, siger man, men blot en stribe gamle skrifter, som vidner om, hvordan folk så på tingene dengang. Altså forvandler man også her vin til vand! Ligesom man gør det, når man giver grønt lys for ægteskab mellem to mænd og to kvinder.

Nej, det var på ingen måde tilfældigt, at Jesus netop gjorde sit første under på den måde, og det var på ingen måde tilfældigt, at det netop skete i forbindelse med et ægteskab. Tværtimod var det på den måde, han åbenbarede sin herlighed, og det var

det, som fik disciplenes øjne op for, hvem han var, så de troede på ham.

Faktisk kunne vi godt her i dag holde en hel bibeltime over det med vinen, for der er noget særligt ved vinen. Gud lader kilderne springe frem i dalen, hedder det i Sl 104 i Det gamle Testamente, og lidt senere lyder det: ”Græs lader du gro frem til kvæget og planter til tjeneste for mennesker, så der frembringes brød af jorden og *vin, der giver mennesker glæde*. Deres ansigt glinser af olie, og brødet giver mennesker nye kræfter (v.14-15).

Jo, når vinen bruges på den rigtige måde, giver den mennesker glæde, hvorimod det skaber sorg og ulykke, når vinen misbruges, sådan som vi ser det allerede i forbindelse med Noa, som drikker sig beruset.

Vinen er i virkeligheden et billede på det, som kommer fra Gud. Velsignelsen, som vi skal synge om til sidst i dag.

Hvor al anden drik bliver dårligere med tiden, er det modsat med vinen, som kan holde sig i lang tid.

Når vor Herre Jesus som det første under forvandler vand til vin, ja, så er det for at vise, hvilken herlighed han er kommet for at bringe, nemlig det, han selv kalder Guds rige.

Profeten Esajas forudsiger det med disse stærke ord: ”*På dette bjerg skal Hærskarers Herre holde festmåltid for alle folkene, et festmåltid med fede retter og lagret vin, med marvfede retter og ædel, lagret vin.*”

Og hvad betyder det så, når Gud på den måde dækker op for os?

Jo, hør, hvad Esajas profeterer: ”*Så opsluges på dette bjerg sløret, det slør, der ligger over alle folkene, det dække, der er bredt over alle folkeslag; døden opsluges for evigt. Gud Herren tørrer tårerne af hvert ansigt, han fjerner spotten mod sit folk fra hele jorden, for Herren har talt. På den dag skal man sige: Han er vor Gud, vi satte vort håb til ham, og han frelste os.*”

Han er Herren, ham håbede vi på, lad os juble og glæde os over hans frelse.” (Es 25,7-9).

Det er det, som underet i Kana peger frem imod!
Derfor er det på ingen måde tilfældigt eller forkert, at Jesus netop gør dette under, og at det netop sker ved denne lejlighed, hvor mand og kvinde trådte ind i ægteskabet.

Ægteskabet – det hellige ægteskab, som man sagde engang.

Ja, det blev indstiftet, da Gud selv skabte os som mand og kvinde, sådan som vi hører om det på Bibelens første blade.

”Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød”, hedder det, og ordet, som her er oversat med ”binder”, betyder egentlig, at de to klistrer sammen, som når man limer to stykker papir sammen.

Når det første under sker netop i forbindelse med et ægteskab, ja, så skal vi hen til det skrift, som hedder Højsangen, for virkelig at forstå det.

Nu har vi set, at der er noget særligt ved vinen, og at Jesus forvandler vand til vin, fordi der er noget helt særligt ved det, han har at bringe.

Men hvad er det, vi læser, når vi slår op i det mærkelige skrift, som hedder Højsangen? Et skrift, som tydeligt nok handler om den erotiske kærlighed mellem mand og kvinde?

Sandelig, om der så ikke står disse ord til indledning: *”Din elskov er dejligere end vin, dejligere end dine salvers duft. Dit navn er en udgydt salveolie, derfor elsker unge piger dig. Tag mig i hånden, kom, lad os løbe! Kongen fører mig ind i sit kammer. Lad os juble og glæde os over dig, vi vil prise din elskov højere end vin.” (1,2-4).*

Elskov - det er et af de ord, vi vel dårligt nok tør nævne her i kirken. ”Vi vil prise din elskov højere end vin” – ja, det er stærke sager, vi læser i Bibelen!

Men forhåbentlig åbner det vore øjne, så vi ser, hvorfor Jesus forvandler vand til vin, og hvorfor det netop sker ved et bryllup.

Det siger os noget om, hvordan vi som kristne må se på kærligheden mellem mand og hustru. Den kærlighed, som var truet, da vinen slap op, fordi det var så dårligt et tegn, så man kunne annullere et ægteskab af den grund! Men der sker ikke, fordi Jesus er med til festen, så han ikke bare redder ægteskabet, men også fylder det med velsignelse.

”Fordi kirken undertiden har kaldt kærlighed for synd, er det blevet lettere for verden at kalde synd for kærlighed”.

Det er Kirsten og Poul Hoffmann, som siger sådan i bogen ”En bog om kærlighed”, som nok er værd at læse. Lad os høre ordene én gang til for en sikkerheds skyld: *”Fordi kirken undertiden har kaldt kærlighed for synd, er det blevet lettere for verden at kalde synd for kærlighed”.*

To ting skal vi så have med her til sidst, nemlig Karen Blixens ”Babettes gæstebud” og en prædiken af Kaj Munk.

Først ”Babettes gæstebud”, som blev filmatiseret i 1987 af Gabriel Axel og vandt en Oscar.

Den franske mesterkok Babette har måttet flygte fra Paris under Pariseropstanden i 1870’erne og slår sig ned hos to søstre i Berlevåg på den norske vestkyst. Det bliver i filmen til et lille samfund på den jyske vestkyst. Her er der på ingen måde højt til loftet, for det er de to søstres afdøde provstefar, som stadig dominerer, og hvis billede hænger på væggen.

I de følgende 14 år laver Babette den ensformige, lidt kedelige mad, som søstre beder hende om.

Men så en dag vinder hun den store lotterigevinst, og den skal bruges på et festmåltid ud over alle grænser i anledning af, at den afdøde provst ville være fyldt 100 år. Naboerne indbydes, og de er enige om, at de skal holde lav profil, uanset hvad de bliver præsenteret for. Men til stede er også en officer, og han genkender den fantastiske menu. Det var jo det, han havde oplevet i Paris, og stille og roligt sker der nu det, at det udvikler sig til et paradisisk festmåltid, hvor Jesus selv forvandler vand

til vin, hvor ”miskundhed og sandhed mødes”, og hvor ”retfærd og fryd skal kysse hinanden”, som general Löwenheim udtrykker det.

Det andet, vi skal have med her i dag, er en prædiken af Kaj Munk, hvis 75-års dødsdag vi for nylig passerede. Det er slet ikke beretningen om brylluppet i Kana, Kaj Munk prædiker om, men derimod beretningen om Jesus, der opvækker synagogeforstanderen Jairus’ 12-årige datter.

I Højsangen hørte vi ordene ”Din elskov er dejligere end vin”, og nu taler Kaj Munk om kærligheden mellem mand og kvinde. *”Har han ikke bragt elskoven sin hyldest, har han dog gjort det i en enkelt gerning; jeg tænker på brylluppet i Kana, på det under, hvormed han indledede sine undere”*, siger Kaj Munk, som så bruger hele prædiken til at udmale denne kærlighed.

”Lær os, at elskoven er Guds skønneste og dyreste gave til menneskeslægten: lær os, at derfor er den hellig”, siger han, og mere og mere tænker man: Hvornår kommer han til det med den 12-årige pige, som Jesus gjorde levende?

Jo, det kommer til allersidst. Bare tre linjer. *”Lille Frk.Jairus, livets mester stod ved dit skønne ungpigelig. Han bøjede sig og kaldte dig tilbage til livet, til kærligheden, til elskoven. Blev du ham tro?”*

Se, så meget betyder kærligheden mellem mand og kvinde!

Det hellige ægteskab, som Gud selv har indstiftet, og som vi som kirke og kristne mennesker må holde højt i ære.

For hvad er det, der sker, når Gud selv får lov til at komme indenfor?

Han er den, der også i dag kan forvandle vand til vin, når det gælder forholdet mellem mand og kvinde.

Er det hans ord, som får lov til at præge os, så vil det blive anderledes. Så vil jeg se på min ægtefælle som en gave fra Gud, og så vil det være Guds ord, som får lov til at bestemme over vores liv og hverdag. Så vil det være Guds vilje, som bestemmer over mig.

Han er den, der også i dag kan forvandle vand til vin, når det gælder vort samfund, vort liv med hinanden, vor politik. Når det ikke længere bare handler om mig og mig og atter mig, men om kærlighed og menneskelighed, så vil det blive anderledes. Så er det ham, der dækker op for os, så det bliver et festmåltid med marvfede retter og ædel, lagret vin, sådan som vi får en lille forsmag på det, når vi knæler ved nadverbordet, hvor han selv går omkring og rækker os sit legeme og sit blod. *Han er den, der også i dag kan forvandle vand til vin*, når det gælder vor afsked fra denne jord. Hvis ikke Herren Jesus kommer igen forinden, ja, så kommer der en dag og en time, som bliver den sidste. Grundtvig siger i en salme, at døden kommer til os med sin istap-hånd, og det er vist ganske rammende.

Men når Jesus Kristus selv rækker os sin hånd og byder os til sit bord, ja, så smelter isen. Han forvandler vand til vin, så vi efter død og grav i stedet får ”din Himmels ære-smykke”, som vi nu skal synge om det.

Så er tiden inde, hvor Gud selv dækker op for os ved det himmelske festbord, hvor ingen siger nej tak, når han skænker Gudsrigets nye vin for os! Amen.